

Prima instanță: A. Miron.
Instanța de apel: M. Guzun, A. Nogai, V. Brașoveanu.

dosarul nr. 2ra-805/17

ÎNCHEIERE

26 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Mihai Poalelungi
Valentina Clevadî
Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către reprezentantul recurentului, Societatea cu Răspundere Limitată „Goiana Petr. Co”, Valeriu Raciula,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Companiei de Asigurări „Garanție” Societate pe Acțiuni împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Goiana Petr. Co” și Gheorghe Anghel cu privire la repararea prejudiciului material în ordine de regres și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Goiana Petr. Co” și a fost menținută hotărârea judecătorească Râșcani, municipiul Chișinău din 04 mai 2016,

c o n s t a t ă

La 08 octombrie 2015, reclamantul C.A. „Garanție” S.A. a depus cerere de chemare în judecată împotriva S.R.L. „Goiana Petr. Co” și Gheorghe Anghel cu privire la repararea prejudiciului material în ordine de regres și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, la 21 august 2014, în mun. Chișinău s-a produs un accident rutier în care au fost implicate autocamionul Man 41480 cu nr. de înmatriculare CPD 429 (proprietarul mijlocului de transport fiind S.R.L. „Goiana Petr. Co”) condus de către Gheorghe Anghel și autovehiculul

Volvo 850 cu nr. de înmatriculare KPN 999 condus de către Ion Prutean.

Menționează reclamantul că, potrivit procesului-verbal din 21 august 2014 întocmit de către agentul constatator al D.P. Chișinău, Gheorghe Anghel a fost recunoscut vinovat de producerea accidentului rutier (art. 242 alin. 2 Cod Contravențional) și conducerea vehiculului fără permis de conducere (art. 231 alin. 3 Cod Contravențional).

Afirmă reclamantul că, la data producerii accidentului rutier, pârâtul dispunea de contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto, seria RCAI-000472946 din 30 octombrie 2013 încheiat între S.R.L. „Goiana Petr. Co” și C.A. „Garanție” S.A.

Susține reclamantul că, ulterior depunerii cererii de despăgubire de către persoana păgubită Natalia Prutean, C.A. „Garanție” S.A. a deschis dosarul de daună cu nr. AORCA/14-430.

Indică reclamantul că, la 15 octombrie 2014, a achitat Nataliei Prutean cu titlu de despăgubire de asigurare, suma în mărime de 2438 lei, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 994.

Cere reclamantul, C.A. „Garanție” S.A., repararea prejudiciului material în mărime de 2438 lei, încasarea cheltuielilor de judecată cu titlu de taxă de stat în mărime de 270 lei, a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 1000 lei și a cheltuielilor pentru obținerea extrasului în mărime de 37 lei.

Prin hotărârea judecătorei Râșcani, mun. Chișinău din 04 mai 2016, acțiunea a fost admisă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2016, a fost respins apelul declarat de către S.R.L. „Goiana Petr. Co” și a fost menținută hotărârea judecătorei Râșcani, mun. Chișinău din 04 mai 2016.

La 13 februarie 2017, reprezentantul recurentului, S.R.L. „Goiana Petr. Co”, Valeriu Raciula, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cerând admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești și pronunțarea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii în privința , S.R.L. „Goiana Petr. Co”.

În motivarea recursului, recurentul a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel și nici cu hotărârea primei instanțe, deoarece acestea ar fi fost emise cu interpretarea eronată a normelor de drept material.

Mai mult ca atât, consideră recurentul că, ambele instanțe de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și eronat ar fi interpretat-o.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în

drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către reprezentantul recurentului, S.R.L. „Goiana Petr. Co”, Valeriu Raciula, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, dar a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel și prima instanță, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că, conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza *Asito vs Republica Moldova*, 10 iulie 2001, *Meyer vs Germania*, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de

contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către reprezentantul recurentului, S.R.L. „Goiana Petr. Co”, Valeriu Raciula, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul reprezentantului recurentului, Societatea cu Răspundere Limitată „Goiana Petr. Co”, Valeriu Raciula, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Mihai Poalelungi

Valentina Clevadî

Galina Stratulat